EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 8.10.2026.
COM(2026) 553 final

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS,

ar ko Itālijai ļauj novirzīties no neto izdevumu maksimālajiem pieauguma tempiem, kurus noteikusi Padome saskaņā ar Regulu (ES) 2024/1263

(Valsts izņēmuma klauzulas iedarbināšana)

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS,

ar ko Itālijai ļauj novirzīties no neto izdevumu maksimālajiem pieauguma tempiem, kurus noteikusi Padome saskaņā ar Regulu (ES) 2024/1263

(Valsts izņēmuma klauzulas iedarbināšana)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. pantu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2024/1263 par ekonomikas politikas efektīvu koordināciju un budžeta daudzpusēju uzraudzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97[1], un jo īpaši tās 26. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

tā kā:

(1) Regula (ES) 2024/1263 kopā ar grozīto Regulu (EK) Nr. 1467/97[2] un grozīto Padomes Direktīvu 2011/85/ES[3] ir ES ekonomikas pārvaldības sistēmas galvenie elementi. Sistēmas mērķis ir veicināt stabilas un ilgtspējīgas publiskās finanses un ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi un noturību, izmantojot reformas un investīcijas, un novērst pārmērīgu valdības budžeta deficītu. Tā veicina valstu atbildību, un tajā ir likts uzsvars uz vidēju termiņu apvienojumā ar noteikumu efektīvu un saskaņotu izpildi.

(2) Neto izdevumu maksimālie pieauguma tempi, kas noteikti Padomes ieteikumā saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1263 17. panta 1. punktu, 19. vai 20. pantu, ir vienīgā ar darbību saistītā atsauces vērtība ikgadējai fiskālajai uzraudzībai katrā dalībvalstī, un tie ir arī ekonomikas pārvaldības sistēmas centrālais elements. Padomes ieteikumā noteiktie neto izdevumu maksimālie pieauguma tempi ir budžeta ierobežojums, kurš attiecas uz četriem vai pieciem gadiem un kura pamatā ir četru gadu korekcijas periods, ko ir iespējams pagarināt par papildu laikposmu, kas nepārsniedz trīs gadus.

(3) Sistēma nodrošina iespēju noteikumus piemērot elastīgi, ja ārkārtēji apstākļi, ko dalībvalstis nevar kontrolēt, rada būtisku ietekmi uz publiskajām finansēm saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1263 26. pantu (“valsts izņēmuma klauzulas”). Tādā gadījumā pēc dalībvalsts lūguma un Komisijas ieteikuma, kura pamatā ir tās veiktā analīze, Padome var četru nedēļu laikā pēc Komisijas ieteikuma pieņemt ieteikumu, kas ļauj dalībvalstij novirzīties no neto izdevumu maksimālajiem pieauguma tempiem, ko tai noteikusi Padome, ja i) pastāv ārkārtēji apstākļi, kurus dalībvalsts nevar kontrolēt, ii) tie rada būtisku ietekmi uz attiecīgās dalībvalsts publiskajām finansēm, iii) šāda novirzīšanās

---

[1] OV L, 2024/1263, 30.4.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.

[2] Padomes Regula (EK) Nr. 1467/97 (1997. gada 7. jūlijs) par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu (OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/1467/2024-04-30).

[3] Padomes Direktīva 2011/85/ES (2011. gada 8. novembris) par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām (OV L 306, 23.11.2011., 41. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/85/2024-04-30).

neapdraud fiskālo stabilitāti vidējā termiņā. Padomei jānosaka laika ierobežojums šādas novirzes piemērošanai.

(4) Valstu vai to valdību vadītāji, tiekoties Versaļā 2022. gada 10. un 11. martā, apņēmās stiprināt Eiropas aizsardzības spējas, ņemot vērā Krievijas militāro agresiju pret Ukrainu. Šis nolūks vēlreiz tika uzsvērts Stratēģiskajā kompasā drošībai un aizsardzībai. Eiropadome 2025. gada 6. marta secinājumos par Eiropas aizsardzību atzinīgi novērtēja Komisijas nodomu kā tūlītēju pasākumu ierosināt Stabilitātes un izaugsmes paktā paredzētās valsts izņēmuma klauzulas koordinētu iedarbināšanu.

(5) Komisija 2025. gada 19. marta paziņojumā[4] aicināja visas dalībvalstis izmantot valsts izņēmuma klauzulas piedāvātās elastības iespējas, lai maksimāli palielinātu ietekmi uz ES aizsardzības spējām. Šīs elastības mērķis ir atvieglot pāreju uz augstāku aizsardzības izdevumu līmeni, ar noteikumu, ka tas neapdraud fiskālo stabilitāti vidējā termiņā. Minētajā paziņojumā ir aprakstīts, ka valsts izņēmuma klauzulas iedarbināšana dalībvalstīm ļautu novirzīties no neto izdevumu maksimālajiem pieauguma tempiem, ko Padome nosaka, apstiprinot vidēja termiņa fiskāli strukturālos plānus vai nosakot koriģējošo virzību pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūrā, ciktāl šo novirzi attaisno aizsardzības izdevumu palielināšana salīdzinājumā ar atsauces gadu, un ka šāds pārsniegums līdz 2028. gadam nav lielāks par 1,5 % no IKP gadā. Palielinājumam, kas pārsniedz minēto summu, piemērotu parasto atbilstības novērtējumu. Šāda maksimālā robeža ir vajadzīga, lai nodrošinātu, ka netiek apdraudēta fiskālā stabilitāte, vienlaikus ļaujot visām dalībvalstīm izmantot elastību augstāka aizsardzības izdevumu līmeņa panākšanai. Precīzās summas tiks noteiktas, kad būs pieejami izpildes dati, lai nodrošinātu, ka papildu elastību var izmantot tikai paredzētajam nolūkam.

(6) Komisija 2026. gada 3. jūnija paziņojumā paziņoja, ka valsts izņēmuma klauzulas darbības jomu varētu paplašināt, lai iekļautu pasākumus, par kuriem dalībvalstis nolēmušas pēc 2026. gada 28. februāra un kuri stiprina Eiropas energosistēmas strukturālo noturību un paātrina atteikšanos no fosilā kurināmā (turpmāk "enerģētiskās drošības pasākumi")[5]. Komisija 2026. gada 18. augustā publicēja paziņojumu ar papildu norādījumiem dalībvalstīm par enerģētiskās drošības pasākumu papildu elastības tvērumu un struktūru[6]. Lai nodrošinātu to, ka netiek apdraudēta fiskālā ilgtspēja, un lai ierobežotu nepieciešamo fiskālās korekcijas pieaugumu turpmākajos periodos, pašreizējais ierobežojums 1,5 % apmērā no IKP paliek nemainīgs un attiecas uz elastību, kas saistīta gan ar aizsardzību, gan ar enerģētiku. Turklāt enerģētiskās drošības pasākumiem piešķirtajai elastībai nevajadzētu pārsniegt 0,3 % no IKP gadā, savukārt kumulatīvajai elastībai līdz 2028. gada beigām nevajadzētu pārsniegt 0,6 % no IKP.

(7) Padomes 2025. gada 21. janvāra ieteikumā[7] tika apstiprināta Itālijas neto izdevumu virzība. Turklāt ar Padomes 2025. gada 21. janvāra ieteikumu[8] Itālijai tika noteikta koriģējoša izdevumu virzība laikposmam līdz 2026. gadam.

---

4 Komisijas 2025. gada 19. marta paziņojums (C(2025) 2000 final).

5 Komisijas paziņojums, 2026. gada Eiropas pusgads – pavasara pakete (COM(2026) 200 final).

6 Komisijas paziņojums "Norādījumi dalībvalstīm par valsts izņēmuma klauzulas tvēruma paplašināšanu, ietverot enerģētisko drošību" (OV C, C/2026/4514, 18.8.2026., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/4514/oj).

7 Padomes Ieteikums (2025. gada 21. janvāris), ar ko apstiprina Itālijas vidēja termiņa fiskāli strukturālo plānu (OV C, C/2025/651, 10.2.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/651/oj).

(8) Itālija 2026. gada 11. septembrī iesniedza Padomei un Komisijai lūgumu iedarbināt valsts izņēmuma klauzulu attiecībā uz aizsardzību un enerģētisko drošību.

(9) Savā lūgumā Itālija uzsver sekas, ko rada Krievijas turpinātais agresijas karš pret Ukrainu, kā dēļ ir ievērojami jāpalielina aizsardzības izdevumi. Šī situācija ir ārkārtējs apstāklis, kuru dalībvalsts nevar kontrolēt.

(10) Savā lūgumā Itālija bija iekļāvusi datus par kopējiem aizsardzības izdevumiem līdz 2026. gadam (1. tabula), un tā plāno, ka papildu aizsardzības izdevumi līdz 2028. gada beigām pieaugs par 0,9 procentpunktiem no IKP. Palielinājums atspoguļo gan jaunas daudzgadu investīciju programmas, gan papildu kārtējos izdevumus, tostarp lielākas personāla un citas darbības izmaksas. Tādēļ aizsardzības izdevumu palielinājumam ir būtiska ietekme uz Itālijas publiskajām finansēm, un tas veicina valdības bilances pasliktināšanos un valdības parāda palielināšanos.

1. tabula. Itālijas kopējie aizsardzības izdevumi

	2021. a	2022. a	2023. a	2024. a	2025. b	2026. b
Vispārējās valdības kopējie aizsardzības izdevumi (% no IKP)	1,4	1,2	1,2	1,3	1,3	1,3

Avots: a – *Eurostat*; b – informācija, ko Itālija sniegusi Padomei un Komisijai.

(11) Valstu statistikas iestādes un *Eurostat* apkopo un publicē datus par vispārējās valdības aizsardzības izdevumiem saskaņā ar Starptautisko valdības funkciju klasifikāciju (*COFOG*)[9] Eiropas nacionālo kontu sistēmā (EKS 2010)[10]. Šie dati ir piemēroti, lai novērtētu aizsardzības izdevumu ietekmi uz valdības budžeta deficītu, valsts parādu, neto izdevumiem un saistītiem raksturlielumiem. *Eurostat* ciešā sadarbībā ar valstu statistikas iestādēm ir noteicis, kā noritēs datu vākšanas process, kas ir saskaņots ar ziņošanas prasībām, kuras noteiktas Padomes Regulā (EK) Nr. 479/2009[11].

(12) Turklāt, lai gan līgumus par militāro ekipējumu var parakstīt laikā, kamēr darbojas valsts izņēmuma klauzula, daļa no minētā ekipējuma var tikt piegādāta vēlākā posmā, tādējādi ietekmējot publiskās finanses tikai pēc gadu perioda, kurā darbojas šī klauzula. Lai ņemtu vērā šo iespējamību, saskaņā ar valsts izņēmuma klauzulu atļautā elastība būtu jāattiecina arī uz aizsardzības izdevumiem, kas saistīti ar šādu vēlāku

---

8 Padomes Ieteikums par pārmērīga budžeta deficīta situācijas novēršanu Itālijā, 5035/25. Pieejams šādā tīmekļa vietnē: https://economy-finance.ec.europa.eu/document/download/b14462ba-d50b-4360-b538-086ce2360b17_en?filename=ecofin_5035_it.pdf.

9 *Manual on sources and methods for the compilation of COFOG statistics – Classification of the Functions of Government (COFOG)* – 2019. gada redakcija.

10 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 549/2013 (2013. gada 21. maijs) par Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Eiropas Savienībā (OV L 174, 26.6.2013., 1. lpp.).

11 Padomes Regula (EK) Nr. 479/2009 (2009. gada 25. maijs) par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam pievienoto Protokolu par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru (OV L 145, 10.6.2009., 1. lpp.).

piegādi, ar noteikumu, ka attiecīgie līgumi parakstīti klauzulas darbības laikā un ka šie novēlotie aizsardzības izdevumi nepārsniedz iepriekš noteikto vispārējo ierobežojumu.

(13) Uz izdevumiem, kurus finansē no aizdevumiem, kas piešķirti saskaņā ar Padomes 2025. gada 27. maija Regulu (ES) 2025/1106, ar ko izveido instrumentu "Rīcība Eiropas drošības labā, stiprinot Eiropas aizsardzības industriju" (*SAFE*)[12], automātiski attiektos iepriekš minētā elastība. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāziņo *Eurostat* par visiem ar aizsardzību saistītajiem izdevumiem, kas veidojušies *SAFE* instrumenta kategorijās "aizsardzības ražojumi" un "citi aizsardzības vajadzībām izmantojami ražojumi", kuras definētas Regulā (ES) 2025/1106.

(14) Savā 2026. gada 11. septembra lūgumā Itālija arī uzsver sekas, ko rada militārās darbības Persijas līcī, kuras apdraud Eiropas ilgtermiņa enerģētisko drošību. Šī situācija ir ārkārtējs apstāklis, ko dalībvalsts nevar kontrolēt, un tās dēļ ir ievērojami jāpalielina valdības izdevumi, lai samazinātu atkarību no importētā fosilā kurināmā un neaizsargātību, kas saistīta ar to, un tādējādi šāds valdības izdevumu pieaugums veicina enerģētisko drošību.

(15) Savā lūgumā Itālija iesniedz sarakstu ar nozarēm ar valsts finansētiem enerģētiskās drošības pasākumiem, par kuriem lēmums pieņemts pēc 2026. gada 28. februāra, kuri saskaņā ar plānoto tieši ietekmē budžetu un kuru mērķis ir samazināt atkarību no importētā fosilā kurināmā un stiprināt Eiropas drošību. Ar paredzētajiem pasākumiem tiek atbalstītas investīcijas, piemēram, šādās jomās: dzīvojamo ēku elektrifikācija, privāto un sabiedrisko ēku un objektu, tostarp skolu, augstskolu un veselības aprūpes iestāžu, energosnieguma uzlabošana, atjaunīgās enerģijas risinājumu, tostarp, saules fotoelementu sistēmu, izvēršana, mērķorientēti finansiālie stimuli un valsts garantiju shēmas, kuru nolūks ir veicināt ražošanas darbību dekarbonizāciju, ieguldījumus dzelzceļa transportā, sabiedriskajā transportā un ilgtspējīgā pilsētmobilitātē, kā arī atjaunīgās enerģijas ražošanas paplašināšanā, enerģijas uzkrāšanā, energosistēmas elastībā un biodegvielās. Pamatojoties uz sākotnējo novērtējumu, šie paredzētie pasākumi varētu ietilpt enerģētiskās drošības elastības jomā. Šis sākotnējais novērtējums neskar turpmākos attiecināmības novērtējumus, kas jāveic Komisijai. Pasākumiem vajadzētu būt mērķtiecīgiem un izmaksu ziņā lietderīgiem, un tiem vajadzētu būt izstrādātiem tā, lai maksimāli palielinātu ietekmi attiecībā uz to ieguldījumu dekarbonizācijā un/vai enerģijas ietaupīšanā. Piemēram, sabiedrisko un privāto ēku un objektu energosnieguma uzlabojumam vajadzētu būt pietiekami vērienīgam, lai, piemēram, panāktu tādus enerģijas ietaupījumus ēkās, kuri atbilst vidējai vai pamatīgai renovācijai. Ar transporta infrastruktūras pasākumiem un pasākumiem, kuru mērķis ir atbalstīt ražošanas darbību dekarbonizāciju, būtu jo īpaši jāpaātrina šo nozaru elektrifikācija.

(16) Komisija savas regulārās fiskālās uzraudzības ietvaros veiks attiecināmības novērtējumu par konkrētu pasākumu tvērumu, papildināmību, mērķtiecību un izmaksu lietderību, kā arī par to ietekmi uz budžetu. Tas ir nepieciešams, lai noteiktu no enerģētiskās drošības pasākumiem izrietošo elastību, kas būtu jāņem vērā, nosakot kontroles kontu Itālijai un novērtējot atbilstību ieteiktajiem neto izdevumu maksimālajiem pieauguma tempiem.

---

[12] Padomes Regula (ES) 2025/1106 (2025. gada 27. maijs), ar ko izveido instrumentu "Rīcība Eiropas drošības labā, stiprinot Eiropas aizsardzības industriju" (*SAFE*) (OV L, 2025/1106, 28.5.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj).

(17) Šajā nolūkā Itālijai divreiz gadā būtu jāiesniedz Komisijai saraksts ar konkrētiem enerģētiskās drošības pasākumiem, kurus tā uzskata par atbilstīgiem elastīgumam saskaņā ar valsts izņēmuma klauzulu, un jāsniedz pierādījumi par to attiecināmību un ietekmi uz budžetu. Šāda regulāra ziņošana par enerģētiskās drošības pasākumiem būs daļa no fiskālās uzraudzības procesa, kas notiek divas reizes gadā. Pavasara ziņojumos būtu jāiekļauj pasākumi un to budžeta izmaksas par iepriekšējo gadu un to prognozes kārtējam gadam, savukārt rudens ziņojumos būtu jāiekļauj pasākumi kārtējam gadam, kā arī pasākumi nākamajam gadam, kas ir pieņemti vai ticami paziņoti pietiekami detalizēti. Tas ļaus Komisijai savā fiskālajā uzraudzībā ņemt vērā konkrētus pasākumus enerģētiskās drošības uzlabošanai, nepārsniedzot attiecīgi maksimālās gada (0,3 % no IKP) un kumulatīvās (0,6 % no IKP) robežvērtības.

(18) Pārējiem faktoriem nemainoties, neto izdevumu pieaugums valsts izņēmuma klauzulas aptvertajā periodā izraisīs valsts parāda un budžeta deficīta palielināšanos līdz minētā perioda beigām. Indikatīvās Komisijas prognozes, kurās pieņemts, ka valdības izdevumi līdz 2028. gadam lineāri palielināsies, sasniedzot šajā ieteikumā atļauto līmeni (t. i., pilnībā sasniedzot robežvērtību 1,5 % apmērā no IKP), liek domāt, ka budžeta deficīta attiecība pret IKP un valsts parāda attiecība pret IKP 2028. gadā būs attiecīgi par 1,1 procentpunktu un 1,3 procentpunktiem augstākas nekā tad, ja neto izdevumi palielinātos saskaņā ar Padomes ieteikumā C/2025/651 noteikto virzību. Tas, visticamāk, prasītu papildu fiskālo korekciju pēc valsts izņēmuma klauzulas darbības perioda beigām, lai izpildītu budžeta struktūrai izvirzītās prasības, tai skaitā nodrošinātu, ka parāda attiecībai pret IKP virzība ir ticami lejupejoša vai saglabājas piesardzīgā līmenī, kas ir zemāks par 60 % no IKP vidējā termiņā, un ka deficīts saglabājas vai tiek samazināts zem 3 % no IKP un vidējā termiņā paliek zem šīs atsauces vērtības. Itālija norāda, ka strukturāli lielāku aizsardzības un enerģētiskās drošības izdevumu gadījumā nākotnē var būt nepieciešama politika, kuras mērķis ir vidējā termiņā saglabāt fiskālo stabilitāti un atbilstību fiskālajiem noteikumiem. Ierobežotais prognozētais deficīta un parāda līmeņa pieaugums, ko rada valsts izņēmuma klauzula, kopā ar Itālijas apņemšanos nākamajā plānā īstenot nepieciešamās korekcijas, lai izpildītu visas fiskālās sistēmas prasības, nodrošina fiskālās stabilitātes saglabāšanu vidējā termiņā.

(19) Šis ieteikums nemaina valdības budžeta deficīta, valsts parāda un neto izdevumu definīcijas un saistītos raksturlielumus. Uz šiem raksturlielumiem balstītie dati Itālijai jāapkopo un jāpaziņo saskaņā ar Regulu (ES) 2024/1263, Padomes Regulu (EK) Nr. 479/2009[13] un Regulu (ES) Nr. 549/2013[14],

AR ŠO IESAKA:

[13] Padomes Regula (EK) Nr. 479/2009 (2009. gada 25. maijs) par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam pievienoto Protokolu par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru (OV L 145, 10.6.2009., 1.–9. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/479/2014-09-01).

[14] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 549/2013 (2013. gada 21. maijs) par Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Eiropas Savienībā (OV L 174, 26.6.2013., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/549/2025-09-01).

1. Itālijai līdz 2028. gadam ir ļauts novirzīties no Padomes ieteikumā C/2025/651[15] noteiktajiem neto izdevumu maksimālajiem pieauguma tempiem un tos pārsniegt, ja neto izdevumi, kas pārsniedz minētos maksimālos pieauguma tempus, nav lielāki par:

   i) summu, ko veido:

      a) aizsardzības izdevumu procentuālās attiecības pret IKP palielinājums kopš 2024. gada (atsauces gads);

      b) atbalsttiesīgo enerģētiskās drošības uzlabošanas pasākumu 2026.–2028. gadam budžeta izmaksas, kas nedrīkst pārsniegt 0,3 % no IKP gadā un 0,6 % no IKP kumulatīvā izteiksmē tajā pašā periodā;

   ii) kopējo novirzi, kas pārsniedz neto izdevumu maksimālos pieauguma tempus, ne vairāk kā 1,5 procentu no IKP apmērā.

2. Laikā pēc 2028. gada Itālija vēl drīkst novirzīties no neto izdevumu maksimālajiem pieauguma tempiem, kas noteikti Padomes ieteikumā saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1263 17., 19. vai 20. pantu, un tos pārsniegt, ja neto izdevumi, kas pārsniedz šos maksimālos pieauguma tempus, ir saistīti ar tāda militārā ekipējuma piegādi, par kuru līgumi ir noslēgti pirms 2028. gada beigām, un ja neto izdevumi nepārsniedz iepriekš noteikto vispārējo ierobežojumu.

3. Ievērojot Regulas (ES) 2024/1263 22. panta 7. punktu, novirzes no Padomes noteiktajiem neto izdevumu maksimālajiem pieauguma tempiem, kuras ir pieļaujamas saskaņā ar šo ieteikumu, netiks iegrāmatotas Itālijas kontroles kontā kā debets.

4. Lai nodrošinātu papildu izdevumu pareizu iegrāmatošanu, Itālija iekļauj faktiskos un plānotos datus par kopējiem aizsardzības izdevumiem (*COFOG* 02. nodaļa), tostarp aizsardzības investīcijām (*COFOG* 02. nodaļa, P.51), un visiem izdevumiem, kas jāfinansē no *SAFE* aizdevumiem, kuri nav ietverti *COFOG* 02. nodaļā:

   a) par laikposmu no 2021. gada līdz T-1 gadam (T gads ir kārtējais gads), kad tā sniedz Komisijai (*Eurostat*) ziņojumus saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 479/2009;

   b) par laikposmu no 2021. gada līdz T gadam (kārtējais gads) valsts vidēja termiņa fiskāli strukturālajos plānos un gada progresa ziņojumos saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1263 11. panta 1. punktu, 15. pantu un 21. panta 1. punktu;

   c) par T gadu (kārtējais gads) un T+1 gadu budžeta plāna projektos saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 473/2013[16].

5. Lai nodrošinātu pareizu uzskaiti, Itālijai 2026.–2028. gadā ir jāziņo Komisijai par konkrētiem pasākumiem enerģētiskās drošības uzlabošanai šā ieteikuma nolūkā. Ziņojot Komisijai par šiem konkrētajiem pasākumiem, būtu jāievēro ziņošanas veidne,

---

15 Padomes Ieteikums (2025. gada 21. janvāris), ar ko apstiprina Itālijas vidēja termiņa fiskāli strukturālo plānu (OV C, C/2025/651, 10.2.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/651/oj).

16 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 473/2013 (2013. gada 21. maijs) par kopīgiem noteikumiem budžeta plānu projektu uzraudzībai un novērtēšanai un pārmērīga budžeta deficīta novēršanai eurozonas dalībvalstīs (OV L 140, 27.5.2013., 11.–23. lpp.).

kas Komisijai jāiesniedz, tostarp informācija par īstenošanas stāvokli, pierādījumi par to attiecināmību, un tie būtu jākvantificē pārredzamā un piesardzīgā veidā. Ziņošana ir jāveic divas reizes gadā, pavasarī – līdz 15. aprīlim un rudenī saistībā ar budžeta plānu projektiem –līdz 15. oktobrim.

Šis ieteikums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē,

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs